

Vineri, 3 Iulie, 2026

Sf. Mc. Iachint; Sf. Ier. Anatolie, arhiepiscopul Constantinopolului

Romani 16

¹Vo încredințez pe Febe, sora noastră¹, care este diaconiță² a Bisericii din Chenhreea,

²ca s'o primiți în Domnul, cu vrednicia cuvenită sfinților, și să-i fiți de ajutor în orice lucru ar avea nevoie din partea voastră. Că și ea multora le-a fost de ajutor, și mie însumi.

³Îmbrățișați-i pe Priscila și Acvila, împreună-lucrători cu mine în Hristos Iisus

⁴– cei ce capul și l-au pus³ pentru viața mea și cărora nu numai eu le mulțumesc, ci și toate Bisericile neamurilor –,

⁵precum și Biserica din casa lor.

---

¹După toate probabilitățile, purtătoarea epistolei.

²În Biserica primară exista instituția diaconițelor (diaconeselor), femeii evlavioase în serviciul comunității, dedicate mai ales asistenței bolnavilor și săracilor; e posibil să fi avut un rol auxiliar și în ritualul botezării femeilor.

³Literal: și-au plecat grumazul (= și-au oferit viața; au riscat). Pentru Acvila și Priscila vezi FA 18, 2.

Îmbrățișați-l pe Epenet, iubitul meu, care este pârga întru Hristos a Asiei.

⁶Îmbrățișați-o pe Maria, care mult s'a ostenit pentru voi.

⁷Îmbrățișați-i pe Andronic și pe Iunias, cei de un neam cu mine⁴ și frații mei de temniță, care sunt vestiți între apostoli și care înaintea mea au fost întru Hristos.

⁸Îmbrățișați-l pe Ampliat, iubitul meu întru Domnul.

⁹Îmbrățișați-i pe Urban, împreună-lucrător cu noi întru Hristos, și pe Stahis, iubitul meu.

¹⁰Îmbrățișați-l pe Apelles, cel încercat întru Hristos. Îmbrățișați-i pe cei din casa lui Aristobul.

¹¹Îmbrățișați-l pe Irodion, cel de un neam cu mine. Îmbrățișați-i pe cei din casa lui Narcis, care sunt întru Domnul.

¹²Îmbrățișați-i pe Trifena și pe Trifosa, cei ce s'au ostenit întru Domnul. Îmbrățișați-o pe draga Persida, care mult s'a ostenit întru

---

⁴În sensul foarte larg: aparținând aceluiași neam. Vezi și 9, 3.

Domnul.

¹³ Îmbrățișați-i pe Ruf, cel ales întru Domnul, și pe mama lui și a mea.

¹⁴ Îmbrățișați-i pe Asinerit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patrova, pe Herma și pe frații care sunt împreună cu ei.

¹⁵ Îmbrățișați-i pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimpan și pe toți sfinții care sunt împreună cu ei.

¹⁶ Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfântă. Pe voi vă îmbrățișează toate Bisericile lui Hristos.

Matei 13

³ Și multe lucruri le-a grăit El în parabole⁵, zicând: „Iată, ieșit-a semănătorul să semene.

⁴ Și pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat.

⁵ Altele au căzut pe loc pietros, unde n'aveau pământ mult, și au răsărit de'ndată, pentru că n'aveau pământ adânc;

⁶ dar când s'a ridicat soarele s'au ofilit și, neavând rădăcină, s'au

uscat.

⁷ Altele au căzut între spini și spinii au crescut și le-au înăbușit.

⁸ Altele au căzut pe pământul cel bun și au dat roadă: una o sută, alta șaizeci, alta treizeci.

⁹ Cel ce are urechi de auzit, să audă!”⁶

Tâlcuire

Pilda despre semănător zugrăvește felurile atitudini ale sufletelor față de cuvântul lui Dumnezeu. Pe primul loc stau cele care nu iau aminte la el. Ascultă, dar cele auzite nu intră în suflet, ci se aștern pe deasupra lui, ca sămânța în drum. Cuvântul nu are loc în aceste suflete, pentru că ele au alt fel de a gândi, alte reguli, alte gusturi. De aceea, el pierde degrabă din amintirea lor, este uitat ca și cum n-ar fi fost auzit niciodată. În al doilea rând, sunt cei care ascultă cuvântul cu plăcere și îl primesc cu grabire, dar nu vor să poarte nici un fel de osteneli pentru a-l împlini. Ca

⁵ Parabolă: pildă, istorioară despre întâmplări din viața zilnică, obișnuite, la îndemâna oricui, dar cu înțelesuri ascunse; poveste cu tâlc.

⁶ Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

atare, atâta vreme cât nu se cere nici o jertfă, ei se desfată de cuvântul lui Dumnezeu și mai ales de făgăduințele cuprinse în el; dar îndată ce apare trebuința de a jertfi ceva pentru a rămâne credincioși acestui cuvânt, se leapădă și de cuvânt, și de făgăduințele lui spre a-și păstra cele de care sunt legați. În al treilea rând, sunt cei care primesc cuvântul și încep să trăiască după îndreptarul lui, dar apoi se lasă prea mult în voia grijilor și întristărilor acestui veac, grijilor pământești, care înăbușă toate bunele începuturi ce luaseră ființă sub înrâurirea cuvântului lui Dumnezeu. În al patrulea rând, sunt cei care primesc cuvântul cu credință deplină și se hotărăsc să trăiască după cerințele lui, gata de orice jertfă și osteneală, și nu îngăduie inimii lor să se lege de nimic din cele pământești. Să șadă fiecare și să cugete în care stare se află.⁷

---

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.